REDACȚIUNEA,
Administrațiunea și Tipografia
Brașov, piața mare nr. 30.
Scrisorĭ nefrancate nu se primesc.
Manuscripte nu se retrimit.
INSERATE
se primesc la Administrațiune în Brașov și la următórele
BIROURI de ANUNȚURI:
In Viena: la M. Dukes Nachf., Nux. Augenfeld & Emeric Lesner., Heinrich Schalek, A. Oppelik Nachf., Anton Oppelik. In Budapesta la A. V. Goldberger, Ekstein Bernat, Iuliu Leopold (VII Erzsébet-korut).
PREȚUL INSERȚIUNILOR: o serie garmond pe o colónă 10 banĭ pentru o publicare. Publicărĭ mai dese după tarifă și învoială. — RECLAME pe pagina 3-a o seria 20 bani

GAZETA TRANSILVANIEI.

ANUL LXVII.

„GAZETA“ iese în fie-care di

Abonamente pentru Austro-Ungaria:
Pe un an 24 cor., pe șése lunĭ 12 cor., pe trei lunĭ 6 cor.
N-rii de Duminecă 4 cor. pe an.

Pentru România și străinătate:
Pe un an 40 francĭ, pe șése lunĭ 20 fr., pe trei lunĭ 10 fr.
N-rii de Duminecă 8 fr. pe an.
Se prenumeră la tóte oficiele poștale din întru și din afară și la d-nii colectorĭ.

Abonamentul pentru Brasov
Administrațiunea, Piața mare, Têrgul Inului Nr. 30. etagiu I.: Pe un an 20 cor., pe șése lunĭ 10 cor., pe trei lunĭ 5 cor. Cu dusul în casă: Pe un an 24 cor., pe șése lunĭ 12 cor., pe trei lunĭ 6 cor. Un esemplar 10 banĭ. — Atât abonamentele cât și inserțiunile sunt a se plăti înainte.

Nr. 272. Brașov, Joi 9 (22) Decemvrie. 1904.

Acțiunea electorală s'a început.

Dieta este érășĭ amânată până după Crăciun. Cu ce scop? De ce nu a fost disolvată, décă odată guvernul s'a convins, că nu-i modru sĕ înduplece oposițiunea ca sĕ-i facă măcar concesiunea de a lăsa sĕ se voteze indemnitatea budgetară pe câte-va lunĭ păn' ce se vor face alegerile și se va întruni și constitui noua dietă?

Amânarei până la 28 Decemvrie nu i-se póte da alt înțeles decât, că ministru-președinte Tisza tot mai vrea sĕ facă o ultimă încercare, nu cumva îi va succede de a face sĕ se voteze indemnitatea, ca de la I Ianuarie 1905 sĕ nu începă érășĭ împĕrăția stărei de *ex lex* și ca parlamentul sĕ nu fie disolvat într'o ast-fel de stare — o cestiune érășĭ mult controversată, după-ce oposiția afirmă, că o ast-fel de disolvare nu e legală și constituțională.

Diarele oficióse dau de gol intențiunile șefului guvernului, scriind în edițiile lor de aséră, că amânarea dietei până la 28 l. c. ar fi făcut o adêncă și neplăcută impresiune asupra oposiției și că comitetul esecutiv al acesteia ar fi început deja negocierile cu contele Juliu Andrassy, spre a îndemna pe acest bărbat de stat maghiar influent de a afla cumva o modalitate pentru mijlocirea unui compromis, fie și numai relativ la îndemnitate.

Nu scim ce feliu de compromis s'ar puté încheia, când Tisza nu póte oferi nimic din ce doresce oposiția, ér acésta nu-i póte concede primului ministru nimic din ce voiesce el.

Speranța de a îndulci situațiunea parlamentară cel puțin in ora ultimă, stă dér adĭ sub zero, și comunicatele foilor tiszaiste prin acea că ating córda conciliațiunei arată numai, că totușĭ li-se pare situațiunea mai seriósă și mai critică, decât le-ar plăcea sĕ mărturiséscă.

Cumcă deja au început a se deda toțĭ cu idea, că alegerile dietale se vor face în starea de *exlex* o dovedesc enunciațiunile ce s'au făcut în conferența partidului liberal și în aceea a oposițiunei unite.

In tabĕra lui Tisza se fac deja de mult pregătirĭ pentru alegerĭ. Alaltăerĭ clubul liberal a ales un comitet esecutiv electoral de 52 membri. Afară de acésta a ales la propunerea șefului un comitet de 15, care sĕ compună „manifestul către națiune“.

Două momente caracteriséză în deosebĭ acțiunea electorală ce a fost inaugurată și în conferențele clubu-rilor din ambele tabere maghiare.

Este remarcabil mai întâiŭ, că spre a da o mai mare importanță, ba am puté dice solemnitate mĕsurilor ce le ia guvernul și majoritatea în fața viitórelor alegerĭ, au întrat, de sigur nu numai la îndemnul lor propriu, șépte magnațĭ în partidul liberal, toțĭ bărbațĭ ministeriabilĭ vrênd a da printr'asta sĕ se cunóscă, că la locul competent acțiunea electorală a contelui Tisza va fi bine vĕdută.

Al doilea moment caracteristic și tot-odată mult important este decisiunea, ce au luat'o partidele opo-sițiónale coalisate de a rĕmâné unite și la alegerile dietale viitóre, păn' ce îșĭ vor ajunge scopul: de a salva constituția.

Cei ce au luat hotărîrea acésta speréză firm, că prin conlucrarea lor la alegerĭ, vor câștiga în favorul oposițiunei un numĕr însemnat de mandate, carĭ altfel prin divisiunea partidelor oposiționale ar fi cădut în mâna guvernamentalilor. Sunt însĕ între ei și unii, carĭ se tem, ca conlucrarea solidară a oposiționalilor la alegerĭ sĕ nu dea tocmai din contră prilegiu la desbinărĭ și confusiune în cercurile lor electorale.

In curênd se va vedé carĭ speranțe se vor împlini și carĭ temerĭ vor fi basate, orĭ nu.

Brașov, 8 (21) Dec. a. c.

Majestatea Sa și evenimentele din Ungaria. Trei membri ai oposiției s'au dus la vice-președintele camerei, baronul Feilitzsch și l'au întrebat sub ce condițiunĭ s'ar puté renunța la disolvarea parlamentului. In cercurile oposiționiste începe sĕ se vadă, că au fost rĕu informate cu privire la părerile curții, căcĭ monarchul a dis unui bărbat de stat ungar: *„Sunt fórte surprins de cele ce se petrec în Ungaria; în deosebĭ însĕ mĕ superă mult faptul, că consilierii mei intimĭ comit în Ungaria asemenea lucrurĭ.“* Printre acestea e și banchetul devastatorilor camerei, la care au luat parte contele Apponyi și contele Andrassy, ceea ce a surprins curtea.

Convenția comercială austro-germană. Lunĭ a avut loc la Budapesta o consfătuire între miniștrii de resort austriac și ungar și negociatorii de ambele părțĭ, cu privire la rĕspunsul pe care ambele guverne au a-l da, la învitația Germaniei, de a întra în conferințe verbale, privitor la convenția comercială. Se afirmă, că propunerea Germaniei a fost primită. Negociatorii austriacĭ și ungurĭ vor pleca probabil chiar mâne la Berlin unde vor începe conferințele verbale asupra convenției comerciale.

Reformele în Rusia. Epoca de reforme, care părù că va începe în Rusia în urma congresului de la 19 Noemvrie st. n. al Zemstwourilor, a luat sfîrșit Joi prin cuvêntul decisiv al Țarului. Cu prilejul consiliului de corónă de la palatul de érnă, țarul, după-ce a ascultat tóte argumentele marilor ducĭ liberalĭ ca și ale acelor reacționarĭ, ar fi declarat, în sfîrșit, că *el a moștenit regimul autocratic și consideră de a sa datorie de a transmite acest regim neschimbat fiului sĕu.*

Incă cu o di înainte censura pressei a adresat redacțiunilor diarelor din Petersburg avertismentul, că orĭ-ce alte comentarii relative la resoluțiile zemstwourilor, vor atrage după ele o urmărire penală.

Despre manifestul așteptat Lunĭ cu prilejul onomasticei Țarului, se crede că nu va mulțumi pe nimenĭ.

Situațiunea în Austria. După scirile mai nouĕ ce sosesc din Viena, în politica austriacă domnesce deocamdată liniște generală, care numai din când în când e turburată de câte-o declarațiune a vre-unui partid.

Contra proiectului Berzeviczy.

O manifestațiune a femeilor sêrbe și slovace.

O dómnă distinsă din Neoplanta ne face cunoscut, că damele sêrbe și slovace s'au pus în înțelegere și au luat hotărîrea de a face un pas comun, spre a apĕra ca mame, soții și surorĭ limba maternă a poporului lor în contra loviturei, ce se intenționéză a i-se da prin proiectul de lege a lui Berzeviczy.

„Este o datorie sfântă a femeilor — dice apelul din cestiune, ce l'a adresat comitetul femeilor sêrbe și slovace—sĕ sărim întru apĕrarea școlelor nóstre, vatra și scutul limbei nóstre materne“.

Comitetul damelor culege din tóte orașele și satele subscrierĭ de la femei, începênd cu 16 anĭ, pentru care scop se trimit colĭ de subscrierĭ pretutindenĭ. După ce se va termina acéstă lucrare, tóte subscrierile originale vor fi legate și alăturate unei petițiunĭ, care sĕ fie presentată dietei.

Comitetul central al damelor sêrbe și slovace, voesce a se pune în înțelegere și cu femeile române, ca sĕ le alăture și ele la acéstă manifestațiune.

Este nobilă hotărîrea damelor sêrbe și slovace și e sublimă ideia, ca femeia, îngerul limbei materne a naționalităților, sĕ-șĭ ridice și ea vocea în fața crudului atentat ce se plănuesce în contra ei.

Evenimentele dilei.

Oposiția și amânarea dietei.

Amânarea dietei prin rescript regal a produs sensație și o penibilă impresie în cercurile oposiționiste. Nu mai puțin faptul, că abia s'a deschis ședința și contele Tisza s'a grăbit a remite presidentului rescriptul regal de amânare, vrênd prin acésta sĕ taie firul orĭ-cărei discusiunĭ. Nicĭ ministrul președinte, nicĭ nimenĭ din oposiție n'a putut ast-fel ajunge în situațiunea de a mai dice un cuvênt. Numai *Lengyel* Zoltan a putut sĕ spună atât: *„Multe scrisorĭ mai scrie moșneagul“*. Drept rĕspuns, drépta liberală a strigat c'un glas: „Trăéscă regele!“, ér stânga unită: „Trăéscă constituția!“

Diarele oposiționale se întrébă cu óre-care îngrijire: De ce n'a încercat Tisza sĕ i-se voteze indemnitatea? de ce n'a mai făcut el o ultimă încercare de reconciliare? de ce a trebuit sĕ fie amânată dieta prin rescript regal, când putea sĕ se facă acésta printr'o simplă propunere a presidentului? Se pregătesce dór ceva în ascuns, vr'o nóuă surprindere, orĭ vr'o ilegalitate nóuă?

Părerea generală e, că scena din ședința de Lunĭ a vrut sĕ fie o demonstrație a guvernului cu grația corónei.

Enunciațiunile contelui Tisza.

Partidul liberal a ținut alaltă-erĭ séra o conferență, în care a luat cuvêntul ministrul președinte *Tisza*. Trei enunciațiunĭ mai însemnate a făcut el în discursul ce l'a ținut către membrii partidului sĕu, anume:

In proximele dile se va disolva camera și se vor orêndui *alegerĭ dietale nóuĕ.* Alegerile se vor face, probabil, în stare de *exlex*, fiind-că oposiția nu vré sĕ se garanteze cursul normal al afacerilor financiare ale statului, adecă sĕ i-se dea guvernului *indemnitatea* budgetară. Guvernul nu póte fi făcut responsabil, décă *fără de nicĭ un scrupul* va apela la mijlocul constituțional al alegerilor și în stare de *exlex.*

A mai declarat contele *Tisza, că la 18 Noemvrie guvernul șĭ-a câștigat dreptul de a dispune.* Fără de nicĭ un scrupul guvernul ar fi putut face, ca pe basa hotărîrei de la 18 Noemvrie sĕ dispună asupra afacerilor curente, și décă n'a făcut'o, este pentru-că n'a voit sĕ se creeze complicațiunĭ nóuĕ, înainte de ce s'ar fi pronunțat „națiunea“ (prin alegerĭ). Votul de la 18 Noemvrie este și rĕmâne însĕ *valabil*, cât timp nu se va afla o majoritate, care sĕ-l declare de nevalabil.

A treia enunciațiune a contelui Tisza este, că lupta „curată“ și „nobilă“ guvernul va continua-o și cu ocasiunea alegerilor față cu partidele din oposiție, carĭ, „în ura lor comună și în patimele lor comune fac jocul cel mai frivol și mai cutezat cu tóte principiile lor politice“.

Manifeste electorale.

Tot în conferența de Lunĭ séra *partidul liberal* a decis sĕ publice un *manifest electoral* în care sĕ scótă în relief punctul de vedere al partidului în cestiunea revisuirei regulamentului camerei. A mai decis *constituirea unui comitet* însărcinat cu conducerea alegerilor. Acest comitet va redacta și manifestul electoral către „națiune“. Comitetul s'a întrunit deja și a redactat manifestul, care se va publica în ajunul sĕrbătorilor Crăciunului apusean.

Oposiția unită încă a publicat un manifest electoral subscris de comitetul diriguitor al partidelor unite, în care declară: 1) Partidele rĕmân în alianță și pe timpul alegerilor și după alegerĭ, până când nu-șĭ vor fi ajuns scopul, până când nu se va fi restabilit starea constituțională și până când nu vor fi isgonițĭ de la guvern „dușmanii țĕrii“; 2) La alegerile dietale se vor ajuta reciproc față cu candidații guvernului și vor lupta din tóte puterile contra candidaților pseudo-oposiționalĭ; 3) Vor provoca comitatele și orașele cu drept de municipalitate, sĕ protesteze contra disolvării ilegale a dietei și numai după aceste protestărĭ orĭ de-odată cu ele, sĕ orênduéscă alegerĭ.

Suntem dér în ajunul celor mai marĭ și mai violente mișcărĭ și agitațiunĭ electorale.

O proclamație către Cretanĭ. Principele George a adresat imediat după reîntórcerea sa la Caneea o proclamație către Cretanĭ, prin care le mulțumesce pentru liniștea și ordinea pe care au păstrat'o în timpul călĕtoriei sale prin Europa și le face cunoscut că aștéptă sosirea decisiunilor definitive ale miniștrilor cu privire la desideratele de curênd formulate ale Cretanilor, desiderate pe carĭ dênsul le-a susținut din tóte puterile pe lângă cabinetele marilor puterĭ.

Sașii contra legei lui Berzeviczy.

Revenim astădî ceva mai pe larg asupra imposantei întruniri a alegĕtorilor sașĭ din cercurile electorale Sibiiu, Cisnădie și Christian, ce s'a ținut Dumineca în Sibiiu.

Adunarea a fost presidată de profesorul A. *Gottschling*, care în discursul sĕu de deschidere a făcut istoricul proiectului Berzeviczy, numĕrând pașii întreprinșĭ de deputații sașĭ în fața ivirii acestui pericol național și zugrăvind sentimentele, cu carĭ a fost primit acest proiect de către păturile poporului săsesc. Întrunirea presentă a fost convocată cu scop, ca alegĕtorii sașĭ sĕ-șĭ spună cuvêntul lor în fața acestui atentat, și deci acórdă cuvêntul redactorului E. *Neugeboren*, ca sĕ presente propunerile sale.

Oratorul insistă într'un discurs mai lung și bine alcătuit asupra faptului, că proiectul din cestiune transformă și rĕstórnă tóte legile existente, carĭ se referă la învĕțămêntul poporal. Citéză legea naționalităților din 1868 și articolul de lege 38 din același an privitor la afacerea învĕțămêntului poporal și constată, că noul proiect de lege stă în cea mai flagrantă contradicere cu aceste legi.

„Noul proiect — dice d-l Neugeboren — ne nimicesce de fapt basa legală, pe care stau încă până acuma șcólele nóstre, căcĭ acest proiect ne siluesce șcóla, care înainte de tóte servesce culturei *nóstre*, care are sĕ crescă tinerimea *nóstră*, acest proiect conturbă mersul liniștit al școlei nóstre, n'o lasă sĕ lucreze conform trebuințelor nóstre adevĕrate, ci o pune sub biciul organelor statului, carĭ au o judecată unilaterală, în scurt proiectul ne răpesce ce e al nostru și reduce drepturile nóstre la un minim.... Mai vechĭ decât legile din 1868 și mai adênc înrădăcinate în trecut sunt însĕ drepturile *bisericelor*, și înainte de tóte drepturile bisericei evangelice-săsescĭ. Oratorul insistă aci asupra trecutului Ungariei și citéză legile vechi ale Ardealului, carĭ tóte au considerat autonomia bisericei ca basă a constituțiunei țĕrii.

Protestul nostru de adĭ — continuă oratorul — va oferi din nou material pentru vechile suspicionărĭ, că noi Sașii am fi dușmanii patriei. Noi suntem însĕ obicinuițĭ cu astfel de suspicionărĭ și le-am respins în totdeauna cu liniștea caracteristică conscienței curate. Și ce curios lucru! Șépte secolĭ trăim în acéstă patrie, și în tot timpul acesta losinca nóstră a fost vechiul cuvênt regal: „Pentru susținerea Corónei!“ Și astădî în secolul al optulea începem deodată, sĕ trădăm patria — de ce? pentru ce? Ce ironie!

Oratorul termină „Aduțĭ aminte că ești un German!“ Acest cuvênt ne va da putere sĕ luptăm și sĕ învingem. După aceea cetesce noțiunea de protestare, care se primesce între aplause generale.

A urmat apoi la cuvênt parochul ev. I. *Konnerth*, care într'un însuflețit discurs a espus punctul de vedere al alegĕtorilor cercului Christian. „Și décă vreodată, — a dis d-l Konnert — va dispare din publicitate limba nóstră maternă, și décă ea va fi scósă și din șcólele nóstre, *sĕ-i ridicăm în casele nóstre și în inimile nóstre un altar, pe care sĕ nu-l pótă distruge nici o putere din lume.* (Aplause fenetice). Sĕ ne încredem numai în Dumnedeu! A sosit timpul, ca sĕ arătăm, de mai suntem demni, a rĕmâné un popór, séu de a dispare! Leg de suflet tuturora cuvintele poetului german Felix Dhan, cuvinte, carĭ par'că ar fi scrise pentru noi Sașii:

„Bunul cel mai mare al bărbatului este poporul sĕu; bunul cel mai scump al poporului este dreptul sĕu; sufletul poporului zace în limba sa; și cu credință în popor, în dreptul și limba sa, ne-a găsit diua și sĕ ne găséscă fie-care di!“

Au mai vorbit apoi țĕranii sașĭ Rill și Schulder, protestând contra proiectului și mulțumind conducĕtorilor lor pentru intervenția energică în acéstă cestiune de viață.

Rĕsboiul ruso-japones.

Asediarea Port-Arthurului.

In *Petersburg* s'au publicat patru telegrame nouĕ ale generalului *Stössel*, carĭ vorbesc despre evenimentele petrecute de la 27 Nov. până la 6 Decemvrie.

Telegrama cu data de *30 Nov.* anunță următórele: Din 27 Nov. începênd Japonesii bombardéză violent, colina înaltă și dau asalturĭ necontenite contra înălțimei. Tóte asalturile lor le-am respins.

Telegrama cu data de *2 Decemvrie* dice: Asediul de 12 dile, ce s'a început la 20 Nov., *l'am respins adĭ cu desăvîrșire.* Cu bucurie pot sĕ anunț pe Majestatea Vóstră, că trupele au sciut sĕ facă o faptă de arme atât de eroică. *Nici-odată n'a fost un atac atât de teribil.* La respingerea asaltului s'au distins cu deosebire generalii *Kondratenko*, *Nikitin* și *Gorbadowsky*, coloneliĭ *Irrman* și *Strelinkov* și locotent-coloneliĭ *Naumankov* și *Ganduin*. Acestor oficerĭ și soldaților noștri de marină putem sĕ mulțumim, că Port-Arthurul a putut și de astă-dată sĕ resiste Japonesilor. După datele prisonierilor și ale Chinesilor, *Japonesii au pierdut în luptele aceste cel puțin 20,000 ómeni.*

Telegrama cu data de *5 Decemvrie*: Erĭ la órele 7 diminéța Japonesii, concentrându-și tóte forțele, au început din nou asediarea Colinei înalte. Au bombardat cu tunurĭ de calibru 11 și 16. Lupta înverșunată a durat întrégă di. Spre séră *Japonesii au cucerit totuși înălțimea.* Intre rănițĭ se află inspectorul sanitar *Cerbinski* și locotent-colonelul *Butusow*. Colonelul *Irrmann* a dat dovedĭ de neîntrecut eroism.

Telegrama de la *10 Decemvrie*: *Japonesii au cucerit în 6 Decemvrie Colina înaltă.* Generalul *Cerbinski* a murit în urma rănilor primite. Spiritul trupelor este escelent.

Narațiunea unui martor ocular.

Căpitanul rus *Micenev*, care a fost rănit în lupta din jurul colinei de 203 metri și care a sosit dilele trecute la Cifu, istorisesce următórele:

De când Japonesii au început la 28 Nov. atacul contra colinei, lupta a durat apróре fără întrerupere. Cóstele prețipișe ale colinei erau acoperite cu zăpadă. Japonesii au fost silițĭ sĕ se tirască sus pe cóste și mulțĭ din ei cădură fără sĕ fi dat o pușcătură. Au fost espușĭ focului celui mai ucidĕtor. Companie după companie cădea, lacunele însĕ fură curênd umplute cu trupe próspete. Cóstele colónei erau pline cu cadavrele lor, zăpada numai sânge.

In fine noi ne-am retras lăsând forturilor vecine sarcina de a isgoni pe inimic de pe colină. Când un stegar japones ajunse la vêrful colinei voind sĕ înplânte stindardul, un subofițer rus s'a aruncat asupra lui, i-a smuls stégul din mânĭ și l'a sfășiat cu dinții. Stegarul japones nimerit de 7 glónțe, cădu grămadă mort. Mai târdiu focul tunurilor nóstre i-a silit pe Japonesĭ sĕ părăsésca posițiunea, pe care noi o rescumpărăm.

A doua încercare a inimicului n'a fost decât un curat măcel. Ea s'a sfîrșit ca cea dintâiŭ. La al treilea asalt s'a întêmplat următorul lucru: Un stegar japones se urcă pe vîrful colinei, abia ajunse însĕ acolo, și nimerit de un glonț cădu. Un alt Japones apucă stégul; avû și el aceeașĭ sórte. Șése alțĭ soldațĭ japonesĭ o pățiră asemenea. Când stégul fu apucat de al 9-lea Japones, un ofițer rus strigă:

— Zadarnic pușcațĭ asupra lor, ei tot vor înfige stindardul!

La a treia încercare Japonesii au recurs la o apucătură de care au și profitat. Au dat foc la o mare grămadă de lemne, cărbunĭ și cereale și vêntul care sufla spre posițiunea rusésca, ducea fumul în ochii Rușilor, încât aceștia nu puteau vedea pe atacatorĭ. Până atuncĭ *Japonesii pierdură 12.000 de ómeni*, ér noi 2000. Colina era sĕmĕnată cu cadavre și cu rănițĭ. Șanțurile se prefăcură în văi de sânge. *Stössel* dise atuncĭ:

— Am puté recuceri colina, ea însĕ nu este atât de însemnată, încât sĕ mai aducem jertfe de sânge pentru ea.

După al treilea asalt, s'a dat un armistițiu de 5 óre, ca sĕ ne înmormêntăm morții. In timpul acesta Japonesii au sĕvîrșit greșelĭ grozave. Ei adunară pe toțĭ cei căduțĭ, între carĭ se aflau fórte mulțĭ rănițĭ, și fără nici o alegere îi aruncară în gropĭ și îi astupară cu pămênt. In tunerecul cel mare și în graba lor, nu puteau sĕ facă deosebire între morțĭ și rănițĭ. *Fórte mare a fost numĕrul tinerilor ofițerĭ căduțĭ.* Noi avem încă în forturĭ *16,000 de ómeni*. Toțĭ generalii, afară de Stössel, locuesc în forturĭ. Avem provisiunĭ pe cel puțin trei lunĭ. Munițiunĭ avem din belșug. Cred că Japonesii nu vor puté cuceri nicĭ-odată cetatea.

Cucerirea unui nou fort.

O telegramă oficială din *Tokio* anunță, că la 18 l. c. Japonesii au cucerit fortul *Vunkikvan*. Rușii au resistat eroic.

In fort s'au aflat 5 tunurĭ de câmp, douĕ tunurĭ-mașină și o mare cantitate de munițiunĭ. S'au mai aflat 40 cadavre. Pierderĭ marĭ au avut și Japonesii.

Japonesii și flota baltică.

După scirile mai nouĕ, Japonesii au concentrat lângă Dalny 25 vase de rĕsboiŭ, dintre carĭ o parte vor pleca spre întêmpinarea flotei baltice. Blocada la Port-Arthur vor susține-o câte-va vase comerciale provĕdute cu tunurĭ.

La Port-Arthur Rușii au părăsit vasele „Perezvjet“, „Poltava“, „Pobjeda“ „Pallade“, „Bayan“ și „Retvizan“. Vasul „Sebastopol“ e stricat așa, încât nu mai póte eși în largul mării. Rușii dispun încă de cel puțin 10 torpilóre, cu carĭ se pot servi bine.

SCIRILE DILEI.

— 8 (21) Decemvrie.

Inspecțiune școlară. D-l Alexandru *Kuncz*, director suprem școlar, a sosit la Brașov pentru a face inspecțiunea obicinuită la școlele medii gr. or. române din Brașov.

„Têrgul de Crăciun“, despre care am amintit că s'a inițiat în vederea sporirei fondurilor societății pentru înființarea de sanatóre de tuberculoșĭ, s'a ținut Dumineca după amiadĭ în aglomerația generală a publicului fară deosebire de naționalitate și confesiune. Tóte societățile de dame din Brașov și-au dat concursul la acest act filantropic. In sala cea mare de la hotelul „Orient“ am vĕdut reuniunile de femei săséscă, maghiară, rom.-catolică, protestantă și israelită; fie-care cu taraba proprie și ca vêndĕtóre membrele din comitet. La o masă specială era d-na de *Székely* soția fișpanului. Din partea reuniunei femeilor române am vĕdut pe d-na presidentă Elena *Săbădeanu* și membrele în comitet d-na Elena *Blebea* și Maria *Burduloiu*, cărora le-au stat în ajutor drăgălașele domnișóre: Mițĭ *Baiulescu*, Steluța *Bidu* și Elisa *Ilasievici*. Beneficiul net al acestui têrg, după cum audim a fost de vr'o 800 coróne și se va vĕrsa la fondul amintit.

Pentru masa studenților românĭ din Brașov au întrat de la *Dudu și Nanu Străvoiu*, copilașiĭ gemenĭ ai d-lui advocat Dr. Alexandru Străvoiu din Sebeșul-săsesc suma de *20 cor.* întru amintirea bunicului lor Alexandru Străvoiŭ. Pri-

---

FOILETONUL „GAZ. TRANS.“

Vraja străbunei.

De Jassy Torrund.

(3) — Urmare. —

Țĕranca însĕ rĕmase pe lângă tăcerea ei încăpățînată. Dedea mereu din cap și nu și nu, că ea nu póte sĕ isprăvéscă cu alt-cineva, afară de domnul. Din când în când ofta din greu și se ștergea pe față cu colțul zadiei.

Dómna Renate începù sĕ-șĭ piérdă răbdarea și tot-odată o cuprinseră nisce bănuielĭ. Ce va sĕ dică atâta secret?..... Și nu se lăsă de babă de fel. Mai cu stăruință, mai cu vorbe dulcĭ și măgulitóre în sfîrșit a isbutit sĕ-i stórcă taina cea mare.

Ce era?

Era vechea istorie, care s'a repetat deja de mii de orĭ! Și pentru Renate care s'a crescut la țĕră și privea tóte lucrurile naturale cu ochi neprecupațĭ, nicĭ nu era ceva de mirat.

Atâta numai, că istoria asta i-s'a întêmplat de astă-dată tocmai dênsei. Faptul acesta o jena și în clipa dintâiŭ avea sensația par-că i-a aplicat cineva un pumn drept în față.

I-se aprinseră obrazii și ochii i-se mistuiau în văpaia mâniei.

Va sĕ dică de ăștia era domnia lui, bărbatul, la care ea privea cu dragoste și stimă? Nicĭ el nu era din altă pănură ca alțĭ bărbațĭ? — Renatei i-se încleștară mâinile și unghiile îi pătrunseră adînc în carne. Acum sĕ vie domnia lui! Acum îl are sub papuc!—El a pierdut pentru vecie partida!...

Chemă pe babă în lăuntru, încuiă ușa, și trase velința de pe coș. O fetiță drăguță de vr'un an durmia un somn adînc. Mânuțele și-le ținea strînse în pumnĭ lângă bărbie. Pe frunte se vedeau crețele de ciudă séu mânie. Aidoma tatăl sĕu! Singur după asta, ar fi recunoscut Renate imediat copilul lui Klaus Wrede!

„Sĕ-mĭ povestescĭ tot ce scii!“ ordonă dómna și își întórse fața de la copil. Nu putea sĕ se uite la el.

Rupênd odată pecetea secretului, baba s'a lăpĕdat de reserva observată până atuncĭ și și-a destăinuit tot năcazul cel avea închis în inimă de un an de dile. Și ciuda ei era îndreptată numai contra mamei copilului.

„Mĭ-e nepótă de frate Augusta Holler, dér spun drept, că de când s'a trezit pe lume a fost o țolină, și umbla după domnul ca eșită din minți. Când a rĕposat cocóna, Augusta slujia în castel ca fată în casă. Și de, s'a întêmplat pacostea! Domnul, trebue s'o spun, s'a purtat tare cinstit. I-a dat câte-va sute de talerĭ zestre și cu banii aceia s'a măritat cu feciorul ferarului, care umbla de mult după dênsa. Și nóua părechie s'a mutat la oraș. Domnul a cumpĕrat pentru feciorul ferarului un atelier și l'a aranjat cu tóte cele trebuincióse. In schimb ferarul s'a făgăduit, că va lua la sine fetița și o va cresce ca pe copilul sĕu. Gustel însĕ nu s'a învoit. Cel puțin pentru început nu s'a învoit sĕ aibă viermușorul în casă. Dicea că trebue sĕ se aranjeze întâiŭ. In sfîrșit am vĕdut și noi, că are dreptate și copilul a rĕmas la mine în îngrijire. Până la Pascĭ mĭ-a și trimis Gustel regulat în fie-care lună banii pentru întreținere. De atuncĭ însĕ n'am mai primit nimica și pe urmă am aflat, că șĭ-a găsit un alt amant și a fugit de la bărbat. Așa a fost ea, de când s'a pomenit. Ii trebuiau tot câte dece ibovnicĭ. Și bărbații cădeau în cursele ei, par-că avea farmece, și nu altceva. Ce sĕ mai dic? Ĕtă, așa am rĕmas eu cu viermușorul. Hannes, fierarul, firesce, nu vré sĕ scie de copilul strĕin. Mie încă nu-mĭ dă mâna sĕ-l țin, orĭ-cât de drag mĭ-ar fi. Fiului meu din Bielau i-a luat Dumnedeu nevasta și îmĭ scrie, sĕ mĕ duc la dênsul sĕ-i conduc gospodăria. El îmĭ este mai apróре, decât acest copil strĕin. Și m'am gândit, sĕ-l aduc tătâne-sĕu. Sĕ-i pórte el grija“.

Renate Wrede tăcea și asculta și schimba la fețe, ér cu dinții își mușca buzele. Acum își ridică cu trufie capul și dise: „Și bărbatul meu, ce sĕ facă cu copilul? — Eu dau cu părerea, că șĭ-a făcut datoria cu vîrf și îndesat!“

Țĕranca dĕdù din umeri și oftă. „I-e tată, la urma urmei!“ și netedĭ cu mânile ei nodurose capul blond al fetiței. „Ce e de vină viermușorul, că e și el pe lume și n'are nicĭ tată nicĭ mamă? — Sĕ facă cum l'o povățui Dumnedeu. Asta-i trĕba lui!“

Renate nu mai putea de mânie și de rușine, vĕdêndu-se ast-fel înșelată. Cum de nu i-a comunicat nimica Klaus despre acésta? In acelașĭ timp însĕ o copleșĭ un sentiment până acuma necunoscut, care

mescă micii binefăcětorĭ sincere mulțumite — *Direcț. școlelor rom. gr. or.*

O distincțiune. Cetim în „Luceafěrul": M. Sa Regina Elisabeta a României a binevoit prea grațios a distinge pe colaboratórea nóstră d-na Otilia de *Cozmuța* comandând mai multe tablourĭ în stil japones. D-sa lucréză acum la ele cu multă sîrguință și fericită în Dresda.

Necrolog. Ioan *Sudreșian* preot ortodox român în Coștei, a repausat în diua de 16 Decemvrie n. în etate de 65 anĭ, în anul al 35-lea al preoției. Inmormêntarea s'a făcut la 19 Dec. în Coștei. Il jălesc numerose rude.

Henrik Ibsen pe patul de mórte. Din Berlin se telegrafiéză: Scirile despre Ibsen sunt fórte neliniștitóre. Poetul zace de 8 dile fără conscientă.

Un incident emoționant s'a petrecut dilele aceste în Bucurescĭ cu ocasiunea luării jurămêntului recruților regimentului de infanterie nr. 18. Unul dintre recruțĭ, cu numele V. Zamisticu, care deja în decursul publicării articolelor de rěsboiŭ părea fórte impresionat și agitat, a fost cuprins în decursul cetirei formulei de jurămênt de un acces puternic de nervĭ, în urma căruia și-a pierdut graiul. Nenorocitul nicĭ până astădĭ încă nu și-a putut redobândi graiul.

Intors din exil. Marcel *Habert*, cunoscutul patriot frances, împlinindu-i-se timpul de 5 anĭ, pe cât a fost exilat din Franța, s'a întors dilele acestea în patrie. „Figaro" din acest incident reclamă amnestia pentru tovarășul de exil al acestuia, Paul *Déroulède*, căruia îĭ este interdisă întórcerea încă pe cincĭ anĭ. „Jaurès, atotputernicul socialist căruia guvernul nimic nu póte sě-i refuse, și care a stors mai deunădĭ un salvus conductus pentru Déroulède, pentru-ca sě se pótă duela cu dênsul pe teritor frances, ar puté — dice diarul frances — sě mijlocéscă amnestia.

Câtă ironie! Sě intervină socialistul care conform principiilor sale nu recunósce noțiunea de patrie — pentru-ca sě fie amnestiat un Déroulède, pentru care patria este totul!

Mórtea lui Syveton preocupă și acuma opinia publică din Franța și nu pare de loc dovedit, că S. s'ar fi sinucis, precum nu e dovedită nicĭ pretinsa culpabilitate a lui cu fiica sa vitregă. Din contră pare că tótă istoria cu fiica vitregă este o născocire pusă la cale cu multă dibăcie. Cel puțin așa spun scirile sosite din Paris. Care este adevěrul, se va afla vr'odată, décă se va afla. Când sunt la mijloc influențe atât de puternice îndreptate spre disimularea adevěrului, e greu de a te orienta.

Scirĭ din România. Din Bucurescĭ se anunță, că până acum s'au adunat 60,000 lei pentru ridicarea statuei poetului *V. Alexandri*.

— Săptĕmâna trecută s'au început în fața tribunalului din Vaslui desbaterile *procesului țĕranilor* implicațĭ în turburările, carĭ au avut loc în tómna acestui an în comunele Negreștĭ, Suhulez și Tausa din acest județ. Sunt 41 de acusațĭ și 51 martorĭ.

— Vinerĭ s'a *ciocnit* în stația Dorohoiŭ trenul de Botoșanĭ cu o mașină ce manevra în stație. Mașina și un vagon s'au sfărîmat. Mașinistul, fochistul și șeful de tren au fost rănițĭ.

Repausatul Neményi Ambrus, fiul hahamului din Peczel, și fost deputat ungar este parentat de organul confesional „E—g" precum urméză:

„Si décă repausatul nu s'a prea manifestat ca jidov, totușĭ din sîrguința și laboriositatea lui, îl putem cunósce ca atare. Era în sufletul luĭ flacăra acea nestinsă, care arde intensiv în sufletul fiecăruĭ jidov, anume de a nu se da îndĕrĕt dinaintea nicĭ unei dificultățĭ, când e vorba de a învěța și a ajunge la ceva... Era întrînsul aluatul acela jidovesc, care vecĭnic cóce și nicĭ-odată nu îngădue repaus Neményi și-a parcurs frumósa carieră, fără să se fi lĕpĕdat de jidovism, considerat de mulțĭ ca o povară. El a fost de părere, că e mai mare glorie de a ajunge la ranguri înalte, avênd pe umerĭ acéstă povară grea"...

Un act de rĕsbunare al ex-reginei Natalia? Din Belgrad se comunică următorul fapt interesant, care până acuma încă n'a ajuns în publicitate: Marca poștală de încoronare, imprimată din incidentul încoronărei regelui Petru, a fost scósă din circulațiune, S'a aflat adecă, că efigiile regale ale lui Karageorge și Petru de pe mărcĭ representă, când le țiĭ cu capul în jos, masca mortală a regelui Alexandru. Se presupune, că ar fi la mijloc un act de rĕsbunare al ex-reginei Natalia, care s'ar fi pus în ințelegere cu desemnatorul efigiilor de pe mărcile postale.

Direcția c. f. Brașov—Treiscaune aduce la cunoscința publicului, că circulația tramvaielor se limitéză în diua de 24 Dec., ajunul Crăciunului apusean, așa că ultimul tramvaiŭ spre *Satulung* va pleca din Brașov la órele 7.45 séra, ér din Satulung spre *Brașov* la órele 5 și 55. Tramvaiele în oraș la órele 8 séra încetéză de a mai circula.

Suntem rugațĭ a publica în colónele fóiei nóstre următórea

Declarațiune.

Alaltăieri am primit o broșură intitulată: „Alegerea municipală din Scheiul-Brașovului ținută la 3 Dec. n. 1904. — Acte și fapte. Tipografia Ciurcu & Cie. Brașov 1904. Pe paginile 10. 14. 15 și 34 ale acesteia se afirmă, că eu nu sunt alegĕtor și că din acéstă causă la 3 Dec. n. 1904, n'așĭ fi avut dreptul electoral pasiv pentru alegerea municipală în comitatul Brașovului.

Țin de a mea datorință, ca față de aceste afirmațiunĭ sĕ constat pe acéstă cale:

1) Că în sensul §-lui 31 combinat cu §-ul 23 lit. e) și f) din art. de lege XXI ex 1886 eu am avut și am dreptul electoral pasiv în acest municipiu fără considerare la împrejurarea, décă sum séu nu alegĕtor de deputat dietal în a. 1904. De altfel alegerea municipală s'a făcut pentru periodul, care începe cu 1 Ianuarie 1905, ér după lista alegĕtorilor valabilă, pentru 1905 și eu sum alegĕtor.

2) Pentru-că în controversa sulevată față de candidarea mea a fost vorba și de aceea, décă în ultimiĭ 2 anĭ am domiciliat și plătit eu dare în acest municipiu, mai aduc la cunoscință:

a) Că de la 1 Dec. n. 1902 am cuartir stabil în Brașov, în care de fapt și locuiesc încă din primele dile ale aceleașĭ lunĭ.

b) Că fiind eu acționar, deponent și funcționar al institutului „Albina", aprópe tótă darea mea pe Decemvrie 1902 a plătit'o, în virtutea legilor financiare, acest institut, care susține de câte-va deceniĭ o sucursală aci în Brașov, o parte considerabilă a diferitelor sale dărĭ o plătesce și pentru sucursula acésta a sa.

Din tóte acestea este evident, așa cred, că autoriĭ broșureĭ și ai protestului de la 17 (30) Nov. 1904 publicat în ea, n'au avut și nu au nicĭ un temeiŭ acceptabil ca sĕ afirme, că mie mĭ-ar fi lipsit dreptul electoral pasiv. Afară de acésta nu eĭ, ci factoriĭ instituițĭ de lege au dreptul și datorința de a cerceta și a decide asupra acestuĭ drept al meu. In fine nicĭ nevoie nu aveau și nu au, ca sĕ facă asemenea lucru, pentru-că candidarea și alegerea mea le-ar fi putut combate și fără nicĭ un fel de motivare.

Brașov, în 19 Dec. n. 1904.

Dr. Nicolae Vecerdea.

Despre asimilație.

Tema acésta atât de populară în pressa maghiară, se ține vecinic la ordinea dilei de chemațĭ și nechemațĭ. Un óre-care Rácz Gyula încă se ocupă de ea în revista „M. Közélet". Merită sĕ reproducem în traducere unele pasage. Étă ce spune d. Rácz:

Deși recunóscem — dice autorul — că asimilația va avé un rol important în viitor, totuși nu o considerăm, ca pe mijlocul cel mai puternic pentru alcătuirea națiunei. Puterea asimilătóre a Maghiarilor, pote sĕ absórbă în maghiarism pe *indivizĭ* și *grupuri mai micĭ* etnice, însĕ Maghiariĭ sunt incapabilĭ de a asimila masse maĭ marĭ, cum sunt d. e. *Româniĭ* și Rușiĭ. Nu putem decĭ aproba risipa de timp, forțe și banĭ pentru o lucrare, ale căreĭ resultate nu sunt în proporție cu jertfele aduse.

O naționalitate, care are conscientă națională, cultură națională, societate națională organisată — este *neasimilabilă*. Formarea clasei de mijloc și a societățiĭ de naționalitate se sĕvîrșesce în Ardeal și în Ungaria de nord înaintea ochilor noștri. Tot așa și printre Slovacĭ, Româniĭ Sĕrbĭ și Sașĭ. *Croația* a fost abandonată de mult de politica maghiară, ér acum a fost abandonată și pe terenul economic. Inteligența rassei maghiare în loc sĕ se înmulțéscă, scade, pe când a naționalităților cresce enorm.

Maghiariĭ nu numai că nu acaparéză proprietățile naționalităților, dér din contră pierde în favorul Românilor și Slovacilor. Băncile și societatea lucréză paralel și conscient și în câți-va anĭ au trecut 150.000 jugĕre de pămênt în proprietatea Românilor.

Maghiariĭ pierd chiar și în comitatele neaoșe. Se póte dovedi cu datele recensĕmêntului. Deși instrucția obligatore a limbei maghiare s'a întrodus cu 20 anĭ înainte, totuși la ultimul recensĕmênt cu 500.000 a fost mai mare numĕrul celor ce dintre naționalitățĭ nu cunosceau limba maghiara față cu datele de la 1880.

Va sĕ dică Maghiariĭ nu numai că nu asimiléză naționalitățile dér nu le pot nicĭ măcar opri pe loc. Cum vom puté asimila decĭ prin comitatele unde maghiariĭ sunt numai 5%—70%?

*

In sfîrșit, s'a găsit și un om care are curagiul sĕ spună adevĕrul.

Sĕ vedem ce va mai spune în numĕrul viitor, căcĭ promite a reveni.

Inmormêntarea lui Krüger.

In 16 l. c. n. s'a făcut în Pretoria înmormêntarea lui Krüger. La înmormêntare au luat parte mai multe miĭ de ómenĭ, între carĭ 2000 de burgherĭ. Treĭ preoțĭ olandesĭ au rostit discursurĭ în carĭ au preamărit iubirea de patrie și viéța esemplară religiósă a defunctului.

Au mai vorbit apoi la mormênt generaliĭ burĭ Schalk-Burger, Dewett și Botha. Burger a scos la ivélă caracterul împăciuitor al rĕposatului; Dewett a dis, că idealurile luĭ Krüger au fost cele ale populațiunii celor două republicĭ din trecut, ér Botha l'a asĕmănat pe Krüger cu Moise.

Speranța de a înjgheba un mare imperiu spre nord de rîul Vaal, care sĕ ajungă de la mare până la mare — a dis Botha — a fost idealul luĭ Krüger. Și astădĭ, când am jurat fidelitate Angliei, se pot realisa aceste speranțe. Unitatea rassei albe este necesară în sudul Africei. Salut cu bucurie — continuă Botha — pe coloniștiĭ englesĭ și olandesĭ, carĭ au luat parte la ultimele onorurĭ, ce s'au făcut marelui nostru mort. Botha a mai legat pe suflet tuturora unirea, ca principiul *„divide et impera"* sĕ nu se pótă aplica nicĭ când față de Burĭ.

In urmă a dat cetire ultimei scrisorĭ a lui Krüger, care este privită ca testamentul politic al sĕu. Krüger îndémnă în scrisórea sa la unire și la conservarea și întărirea naționalitățiĭ și limbeĭ bure.

In decursul înmormêntăriĭ s'au tras la ordinul regelui Eduard 21 pușcăturĭ de tun. Guvernul engles și coloniile au fost representate prin delegațĭ oficialĭ. La înmormêntare au luat parte vre-o 35.000 persóne.

ULTIME SCIRI.

Londra, 20 Decemvrie. „Daily Telegraph" primesce următórea telegramă despre asediarea fortuluĭ *Kikvanșan:* Japonesiĭ, carĭ au construit două tunele lungĭ de câte 40 urme sub fort, le-au esplodat pe aceste Dumineca trecută. Esplosiunea a nimicit centrul fortului. Efectul la Rușĭ a fost de nedescris. Generalul *Nogi* a dat ordin, ca bateriile din apropiere sĕ bombardeze fortul. Intr'aceea Japonesiĭ au încercat sĕ ia cu asalt fortul, însĕ o parte a trupelor lor au fost îngropate sub ruinele zidurilor, carĭ se prăbușiră. Au mai urmat alte asalturĭ și lupte piept la piept, după carĭ la miedul nopțiĭ Japonesiĭ au cucerit fortul.

Proprietar: **Dr. Aurel Mureșianu.**
Redactor responsabil **Traian-H. Pop.**

---

pentru prima-óră în viéță o sili sĕ se stăpânéscă.

Lasă copilul aci și vei după amédĭ după rĕspuns. Dér sĕ nu spuĭ nimĕnuĭ nimica despre tot lucrul. M'aĭ ințeles? Ține!..." Ea scóse portmoneul și puse pe masă un taler. „Veĭ fi desigur obosită de drumul lung și póte nicĭ n'aĭ mâncat... E departe de aicĭ Reichenau?" întrebă d-na cu liniște aparentă.

„De diminéță de la cincĭ sunt pe drum".

„Și aicĭ în sat nu scie nimenĭ despre... despre?..."

„Nu scie nimenĭ nimica. Când Gustel a eșit din serviciŭ, a venit la mine, și la mine a stat până s'a măritat".

Renate a respirat par'că ușurată.

„Așa-dér sĕ te ducĭ la birt și sĕ mănâncĭ ceva, ér pe la órele 3 sĕ daĭ pe aicĭ".

Cu o estremă sforțare își păstră masca indiferentismuluĭ trufaș, până ce a eșit femeia. După aceea, încuiă din nou ușa, și cădu ca sdrobită sub impresia grozavă a celor audite. Așa stătu ea un rĕstimp, pradă uneĭ durerĭ mute. Nicĭ o lacrimă nu putu sĕ verse. Numai buzele și le însângerase cu dințiĭ. Și în durerea acéstă păgână simția din ce în ce mai mult, cât de mare îi era iubirea față cu acest om, cu care de altmintrea se hîrjonea dile întregĭ, și îi era din drum, și se certa pentru suprematie. Dér în sfîrșit acum l'a căpĕtat în stăpânirea sa. Intêmplarea i-a dat în mână arma cea maĭ puternică. Are sĕ-l umiléscă și sĕ-l facă sĕ se tîrască, cerșind milă, pentru ca sĕ nu i-se divulge păcatul și mișelia!

O, cum l'ar arăta cu degetul tóte neamurile luĭ virtuóse, décă ar scĭ ceea ce scie acum dênsa! Astfel de gândirĭ îi treceau prin minte, până ce afară se audi sgomot și gălăgie. O strigau copiiĭ!

„N'am timp... mergețĭ la străbuna!"

Copiiĭ se lăsară de clanța ușeĭ, pe care o maltratasĕră până atuncĭ și plecară...

Gândurile Renateĭ îi însoțiră pe scările turnuluĭ.

„Ce va dice acum străbuna despre „inima de aur" a luĭ Klaus?"

Și de-odată par' că străbuna ar fi aflat despre tóte, i-se năzări că aude glasul eĭ ințelept, care a făcut atâtea minunĭ: „Décă ți-s'ar da vr'odată prilej, sĕ-i poțĭ face un serviciu împreunat cu jertfa iubireĭ, sĕ-i aducĭ acea jertfă. Aĭ sĕ vedĭ, că-l veĭ purta apoi tótă viéța legat de o sfóră de mătase!"

Sĕ-i aducă jertfă? Dér prin ce s'a făcut Klaus vrednic de așa ceva?

Renate își încleștă pumniĭ și cu dințiĭ își mușca buzele. Nu cu sfóră de mătasă, ci cu lanț de fer ar trebui sĕ-l lege. Nu! Are sĕ-l trateze așa de aspru și disprețuitor, încât sĕ-l usture și sĕ-l dóră, și sĕ nu scie încotro sĕ-și întórcă privirile. Are sĕ-și rĕsbune, ca sĕ simță cât va trăi. O sĕ-i facă o scenă cum n'a mai vĕdut, de când e! Ii va arunca în față tótă turpitudinea luĭ! Și apoi îțĭ va lua bagajele și — se va duce acasă la părinții sĕi.

Și apoi? I-se părea că aude érăși glasul străbuneĭ: „Și apoi?"

Apoi el va cere divorț pentru părăsirea cu necredință, și își va lua altă nevastă, — un bărbat frumos, cum e Klaus, găsesce defel, nu una. Și copiiĭ sĕrmaneĭ Veronica, copiiĭ pe carĭ Renate îi iubia ca pe ai eĭ proprii, și din causa cărora s'a decis sĕ se mărite cu Klaus — vor căpĕta o mamă vitregă...

Dér în sfîrșit puțin îi pasă.

(Va urma).

Cursul la bursa din Viena.

Din 20 Decemvrie n. 1904.

Renta ung. de aur 4%	118.55
Renta de corone ung. 4%	98.05
Impr. căil. fer. ung. în aur 3½%	88.80
Impr. căil. fer. ung. în argint 4%	98.—
Bonurĭ rurale croate-slavone	98.50
Impr. ung. cu premii	210.—
Losurĭ pentru reg. Tisei și Seghedin	163.—
Renta de hârtie austr.	100.15
Renta de argint austr.	100.05
Renta de aur austr.	119.55
Renta de corone austr. 4%	100.35
Bonurĭ rurale ungare 3½%	91.25
Losurĭ din 1860	156.—
Acții de-ale Băncei austro-ungară	16.37
Acții de-ale Băncei ung. de credit	802.—
Acții de-ale Băncei austr. de credit	673.25
Napoleondorĭ	19.06
Mărcĭ imperiale germane	117.57½
London vista	239.40
Paris vista	95.20
Note italiene	95.20

Cursul pieței Brașov.

Din 21 Decemvrie n. 1904.

	Cump.	Vênd.
Bancnote rom.	18.64	18.70
Argint român.	18.40	18.64
Napoleond'ori.	19.06	19.10
Galbenĭ	11.20	11.30
Ruble Rusescĭ	2.53	2.54
Mărcĭ germane	117.20	117.40
Lire turcescĭ	21.50	21.60
Scris. fonc. Albina 5%	101.—	102.—

Plecarea și sosirea trenurilor de stat reg. ung. în Brașov.

Valabil din 1 Octomvrie st. n. 1904.

Plecarea trenurilor din Brașov.

Dela Brașov la Budapesta:

I. Trenul mixt la óra 5·32 min. dimin.
II. Tr. accel. (peste Clușiu) la ó. 2·45 m. p. m.
III. Trenul de pers. la óra 8·7 min. séra.
IV. Tr. accel. p. Arad la órele 10·26 m. séra.

Dela Brașov la Bucurescĭ:

I. Trenul de persóne la óra 3·55 m. dim.
II. Tren accel. la órele 4·59 m. dim.*) *) (Nu mai până în 15 Novembre).
III. Trenul mixt la órele 11·35 m. a. m.
IV. Trenul accel. la óra 2·19 min. p. m. (ce vine pe la Clușiu).
V. Tren mixt la órele 6·50 séra.* (care circulă numai la Predeal).

Dela Brașov la Kezdi-Oșorheiu și Ciuc-Ghimes:

I. Trenul de pers. la óra 5.25 min. dim.*
II. Trenul mixt la óra 8·45 min. a. m.* (* au legătură până la Ciuc-Gyimes).
III. Trenul de per. la óra 2·50 m. p. m. (are legătură cu Ciuc-Szereda).
IV. Tren de pers. la órele 6.34 m. séra.*

Dela Brașov la Zĕrnescĭ (gara Bartolomeiu)

I. Trenul mixt la óra 9·2 min a. m.
II. Trenul mixt la óra 5·26 min. p. m.

Sosirea trenurilor în Brașov:

Dela Budapesta la Brașov:

I. Tren acc. p. Arad la órele 4·52 m. dim.
II. Trenul de persóne la óra 7·50 dim.
III. Tr. accel. peste Clușiŭ la ó. 2·9 m. p. m.
IV. Trenul mixt la óra 9·27 min. séra.

Dela Bucurescĭ la Brașov:

I. Tren. de pers. la óra 7·28 min. dim.
II. Trenul accel. la óra 2.18 min. p. m. (Are legătură cu Sibiiu și Cluj).
III. Trenul pers., la óra 4·55 m. p. m.
IV. Trenul mixt. la óra 9·18 min. séra.
V. Tr. accel. la órele 10·14 m. séra. (Numai până în 15 Novembre).

Dela Kezdi-Oșorheiu și Ciuc-Ghimes la Brașov

I. Trenul de persóne la óre 8.25 m. dim. (are legătură cu Ciuc-Sereda).
II. Trenul de pers. la óra 1·59 m. p. m. (are legătură cu Ciuc-Gyimes).
III. Trenul mixt, la óra 6·10 m. séra.*)
IV. Tren mixt, la órele 10·1 m. séra.

Dela Zĕrnescĭ la Brașov (gar. Bartolomeiu.)

I. Trenul mixt la óra 7·02 min. dim.
II. Trenul mixt la óra 1·12 min. p. m.

Tipografia A. Mureșianu, Brașov.